

Als je de gefotografeerde stillezens van Rogier Alleblas ziet, word je getroffen door het licht en de compositie. Pas als je beter kijkt, merk je dat er iets gekks aan de hand is: het moderne leven, met zijn plasticgebruik en overconsumptie, laat zich van zijn lelijkste kant zien. Tekst Anne Havelaar Beeld Rogier Alleblas

Stil protest

De serie begon met een stilleven van zachtglanzende uien met bloedrode besjes en een antiek aandoende groene buikfles. En een kapotte iPhone. Alleblas "Als ik die foto aan mensen liet zien, vonden ze hem eerst heel mooi, maar als ze beter keken, begonnen ze lachen. Ik dacht: ah, hier kan ik iets mee vertellen."

En wat wil hij dan vertellen? "Die iPhone-foto gaat over massaconsumptie, over hoe we steeds maar de nieuwste telefoon willen. Daar word ik een beetje mies van. Zelf probeer ik zo lang mogelijk te doen met mijn spullen. Ook met mijn camera's en mijn computer. Niet gebruikelijk in de foto-

grafie, waar iedereen toch vaak het nieuwste van het nieuwste wil. Dat is trouwens ook wat de fabrikanten ons willen laten geloven: dat je die nieuwe apparatuur en software nodig hebt om mooie foto's te maken. Maar ik koop zo weinig mogelijk nieuw en probeer sober te leven. Soberheid is niet alleen duurzaam; voor mij is het ook een vorm van geluk. Ik vind het leuk om zo te leven. Ik draag gerust goede weggegooid kleding die op straat naast een vuilnisbak ligt. Dat weten vrienden inmiddels ook, dus als die wat kleren over hebben, bellen ze me."

Zuinigheid met vlijt bouwt foto's als kastelen

Hoe rijmt hij die soberheid dan met het maken van deze foto's, waar hij

allerlei producten voor moest kopen? Alleblas: "Dat kopen viel wel mee. Ik heb veel gebruikgemaakt van dingen die ik al in huis had. Toen mensen eenmaal wisten dat ik met deze serie bezig was, kwam er ook van alles naar me toe. Ik heb bijvoorbeeld een foto met beschimmelde tomaten gemaakt, die had ik van mijn overbuurvrouw gekregen. Zij had ze op haar beurt van een marktkoopman gekregen die ervan af moest. Ik heb een deel van die tomaten in de studio gelegd. Na het weekend zat er een prachtige schimmellaag op."

Een van de weinige foto's waar hij wel inkopen voor deed, was een foto met vlees. "Ik wilde een foto maken die er zo smerig uitzag dat kijkers dachten: ik ga minder vlees eten. Ik heb het vlees 's avonds op de BBQ gelegd – ik houd immers niet van verspilling – en meteen daarna ben ik vegetariër geworden."

Ook voor een stilleven met snoep ging Alleblas naar de winkel. "Ik dacht: het is voor de kunst, vooruit dan maar. En die zoete troep bederft ook niet. Mijn zoons waren trouwens heel blij met al dat snoep."

Alleblas wil mensen een spiegel voorhouden met zijn foto's. "Ik wil laten zien hoe we met onze omgeving omgaan, hoe we met dieren omgaan, hoe we voedsel verspillen, hoe we consumeren. Kunst mag best kritisch zijn en onderwerpen aanstippen die relevant zijn. Ik vind dat veel kunstenaars te vrijblijvend bezig zijn. Kunst gaat niet alleen om esthetiek, maar ook om een boodschap. Ik wil niet als een dominee overkomen, maar wel mensen wakker schudden. Dat probeer ik met humor te doen, het moet niet alleen maar *doom and gloom* zijn, want dan schiet je je doel voorbij." →

De foto waardoor Alleblas vegetariër werd: "Ik had dit barbecuepakket gekocht en op de tafel neergelegd. Mijn studiogenoot zei: 'Gadverdamme, die worsten lijken wel vingers.' Dat had ik met opzet gedaan, dus toen wist ik dat het fotografisch goed was. Ik had er erg veel lol om."

"Stillevens met druiven zijn natuurlijk heel klassiek. Maar al het fruit dat je nu koopt zit verpakt in plastic. Door het zo te fotograferen realiseer je je dat ineens. En daarna merk je in de supermarkt hoe onmogelijk het is om plasticvrij inkopen te doen. Je kunt wel naar de markt of naar de groentewinkel gaan, maar daar komt het vaak óók in plastic binnen. Alleen pakken de verkopers het eerst zelf uit voordat ze uitstallen. Ik denk wel dat we in de toekomst oplossingen voor al dat plastic gaan vinden: biologisch afbreekbaar plastic, statiegeld. Maar uiteindelijk zijn we met heel veel mensen, dus het wordt alleen minder als we met z'n allen soberder gaan leven."

"Deze meloen had ik thuis al liggen. Hij begon te schimmelen, dus ik nam hem mee naar de studio. De kaas en de citroenen waren ook al niet goed meer, maar die heb ik nog een paar weken extra laten liggen om nog wat fotogenieker te worden"

"Deze foto gaat voor mij over medicijnen slikken om beter te kunnen functioneren. Ik heb vrij vaak hoofdpijn, dus dan gooi ik er maar weer een paracetamol in om door te kunnen gaan. Terwijl onthaasten of vrij nemen misschien een beter idee zou zijn."

"Dit is mijn lievelingsfoto, omdat het allemaal zo ontzettend kleurrijk en over de top is. Bijna Andy Warhol-achtig. Het relateert kunst met een grote K ook een beetje. Spelen met fotografie, een relevant onderwerp: dat zit hier allemaal in voor mij."

'Modern Times' van Rogier Alleblas is een langlopend fotoproject over de mens en de wereld. De focus ligt op wegwerpplastic, overconsumptie en verspilling. Eind oktober exposeert hij in het gemeentehuis van Lochem en van 11 tot en met 19 december is zijn werk te zien in Galerie Overstroom in Amsterdam